

Nr 10.*Utlåtande med anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående
garantipris å bruna bönor av 1951 års skörd.*

I en till riksdagen den 23 februari 1951 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 77, har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen bemyndiga Kungl. Maj:t att i enlighet med vad som förordats i propositionen fastställa garantipris å bruna bönor av 1951 års skörd.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas i det följande, hänvisa till propositionen.

Vid 1940 års lagtima riksdag (prop. nr 132; r. skr. nr 171) beslöts, att odlingen av bruna bönor under år 1940 skulle stödjas genom s. k. kontraktsodlingar. Under år 1941 erhöll odlingen av bruna bönor icke stöd i annan form än att införseln reglerades i anslutning till produktionskostnaderna. För stödjande av ifrågavarande odling under åren 1942—1944 fastställdes (prop. nr 138/1942, 177/1943 och 199/1944; r. skr. nr 158/1942, 177/1943 och 173/1944) ett inlösningspris av 90 kronor per deciton. Detta pris sänktes beträffande 1945 års odling till 85 kronor per deciton. Under åren 1946 och 1947 förekommo icke några inlösnings- eller garantipriser för odlingen av bruna bönor, men för 1948, 1949 och 1950 års odlingar fastställdes garantipris. Detta utgjorde en krona 10 öre per kilogram för 1948 och 1949 års odlingar (prop. nr 179/1948 och 68/1949; r. skr. nr 305/1948 och 244/1949) samt en krona per kilogram av 1950 års odling (prop. nr 142; r. skr. nr 306).

I skrivelse den 30 januari 1951 har *statens jordbruksnämnd* hemställt, att Kungl. Maj:t skall hos riksdagen begära bemyndigande att fastställa ett garantipris av en krona 10 öre per kilogram för bruna bönor av 1951 års skörd.

Departementschefen har anfört följande.

»Med hänsyn till bruna böornas betydelse ur beredskapssynpunkt anser jag det önskvärt, att den inhemska odlingen av denna kulturväxt skall ökas eller åtminstone upprätthållas i nuvarande omfattning. I detta syfte torde ett garantipris böra fastställas även å 1951 års skörd av bruna bönor. Jag biträder jordbruksnämndens förslag, att garantipriset skall bestämmas till en krona 10 öre för kilogram. Kungl. Maj:t bör äga befogenhet att justera detsamma, därest så skulle visa sig erforderligt med hänsyn till ökning eller minskning i produktionskostnaderna. Liksom tidigare bör ett eventuellt inlösningsförfarande handhas av Svenska spannmålsaktiebolaget.»

Utskottet. I likhet med departementschefen anser utskottet, att odlingen av bruna bönor även under år 1951 bör uppmuntras genom att garantipris fastställas å skörden. På grund av de ökade produktionskostnaderna synes

enligt utskottets mening garantipriset icke böra sättas lägre än till en krona 10 öre för kilogram. Därest så skulle visa sig erforderligt med hänsyn till ändringar i dessa kostnader, torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att vidtaga justering av priset.

Utskottet biträder även i övrigt Kungl. Maj:ts framställning och hemställer följaktligen,

att riksdagen må bemyndiga Kungl. Maj:t att i enlighet med vad som förordats i propositionen fastställa garantipris på bruna bönor av 1951 års skörd.

Stockholm den 17 april 1951.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Vid detta ärendes slutbehandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar Tjällgren, Alfred Andersson, Anderberg, Svedberg, Carl Sundberg, Näslund, Jon Jonsson, Bertil Andersson, Lars Andersson* och Eskilsson*; samt

från andra kammaren: herrar Johnsson i Kastanjegården, Gustafson i Dädesjö, Jacobson i Vilhelmina*, Andersson i Hyssna, Hæggbloom, Jonsson i Järvsand och Ahlsten, fru Eriksson i Hallstahammar*, herrar Svensson i Vä och Mårtensson i Smedstorp.

* Ej närvarande vid justeringen.